

Olsztyn, dnia 14 kwietnia 2013 r.

WOJEWODA
WARMIŃSKO-MAZURSKI

PN.4131. 268 .2013

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Działając na podstawie art. 91 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. 2001, Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) **stwierdzam nieważność uchwały Nr XXXIII/602/13 Rady Miasta Olsztyna z dnia 7 marca 2013r. w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Olsztyn w części dotyczącej: § 6 ust. 2 w zakresie wyrazów „tj. ze schodów, ulic” oraz „i w sposób nie zagrażający istniejącej zieleni”, § 8 w zakresie wyrazów „pod warunkiem, że nie spowoduje to zanieczyszczenia wód i gleby” załącznika Nr 1 do ww. uchwały.**

UZASADNIENIE

Na sesji w dniu 7 marca 2013 r. Rada Miasta Olsztyna podjęła uchwałę Nr XXXIII/602/13 w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Olsztyn w brzmieniu określonym w załączniku Nr 1 do uchwały.

Podstawę podjęcia ww. uchwały stanowi art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U z 2012 r, poz. 391), zgodnie z którym rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, uchwała regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy.

Regulamin utrzymania czystości i porządku w gminie, zgodnie z art. 4 ust. 1 ww. ustawy, jest aktem prawa miejscowego, zaliczanym przez Konstytucję do źródeł prawa powszechnie obowiązującego na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Taki akt normatywny musi zatem odpowiadać wszystkim wymogom, jakie prawo stawia w odniesieniu do tworzenia i obowiązywania systemu źródeł prawa. W stosunku do aktów prawa miejscowego znaczenie istotne ma norma zawarta w art. 94 Konstytucji RP, który stanowi, iż organy samorządu terytorialnego i organy administracji rządowej ustanawiają akty prawa

miejscowego na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawach. Uwzględniając hierarchiczność źródeł prawa akty tego typu mają charakter zależny od źródeł prawa wyższego rzędu, czego konsekwencją jest stanowisko, iż nie mogą normować materii uregulowanych aktami wyższego rzędu, nadto nie mogą wykraczać poza zakres delegacji ustawowej. W związku z tym, bezspornym pozostaje fakt, iż regulamin utrzymania czystości i porządku nie może wykraczać poza materię przewidzianą w art. 4 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, przepis ten stanowi bowiem delegację ustawową dla wydania aktu prawa niższej rangi, ściśle określając zakres spraw, które mogą zostać unormowane w uchwale rady gminy. Nie przyznaje on kompetencji organowi stanowiącemu gminy ani do uchwalania aktów prawa miejscowego obejmujących zagadnienia inne niż wymienione w cyt. przepisie, ani stanowienia regulacji w inny sposób niż wskazany przez ustawodawcę, ponieważ oznaczałoby to wykroczenie poza zakres delegacji ustawowej. Jednocześnie zwrócić należy uwagę, że przepis art. 4 ust. 2 ww. ustawy ma charakter zamknięty, co oznacza, że uchwalając na jego podstawie regulamin utrzymania porządku i czystości, rada powinna zawrzeć w nim postanowienia odnoszące się do wszystkich enumeratywnie wymienionych w ustawie zagadnień.

W ramach wynikającego z art. 4 ust 2 pkt 1 lit. b ustawy obowiązku określenia wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku w gminach Regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych nieczystości z części nieruchomości służących do użytku publicznego. Jednocześnie w art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy ustawodawca zobowiązuje właścicieli nieruchomości do uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż nieruchomości, przy czym za taki chodnik uznaje się wydzieloną część drogi publicznej służącą dla ruchu pieszego położoną bezpośrednio przy granicy nieruchomości.

W ramach Regulaminu brak jest zatem podstaw do zobowiązania, jak wynika to z treści § 6 ust. 2, właścicieli nieruchomości do uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń ze schodów, ulic a także w sposób niezagrożający istniejącej zieleni.

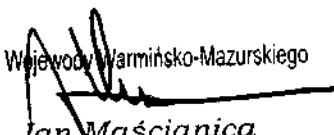
W treści załącznika Nr 1 do uchwały, w odniesieniu do warunków dopuszczalności naprawy pojazdów samochodowych związanej z bieżącą eksploatacją, Rada dopuściła możliwość bieżących napraw pojazdów na terenie nieruchomości, przy czym wskazała, że nie może to powodować zanieczyszczenia wód i gleby. Zdaniem organu nadzoru zakwestionowany przepis ma charakter zbyt ogólny, co stoi w sprzeczności z zasadą prawidłowej legislacji znajdującej oparcie w treści art. 2 Konstytucji RP. Stanowisko organu znajduje także oparcie w judykaturze. W tym miejscu należy wskazać, iż Naczelny Sąd Administracyjny w treści

uzasadnienia wyroku z dnia 8 listopada 2012 roku, sygn. akt: II OSK 2012/12 stwierdził, m.in. iż, uzależnienie możliwości mycia i naprawy pojazdów od braku uciążliwości dla środowiska wprowadza warunek braku zanieczyszczenia środowiska, który jest zbyt ogólny. Powyższe rozważania dotyczą też zakwestionowanego zapisu § 6 ust. 2 w części dotyczącej sposobu uprzątnięcia błota, śniegu i lodu oraz innych zanieczyszczeń. Na marginesie należy dodać, iż Rada definiując w § 2 pkt. 1,3,4 Regulaminu pojęcia odpadów: komunalnych, ulegających biodegradacji, niebezpiecznych odwołała się do nieobowiązującego aktu prawnego.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego

Jan Maścianica
Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski

Otrzymują:

1. Przewodniczący Rady Miasta Olsztyna,
2. Prezydent Miasta Olsztyna.

DYREKTOR
Wydziału Prawnego i Nadzoru

Elżbieta Sobańska